

rettede det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) en meget kraftigt motiveret Forespørgsel til Ministeren, navnlig i Anledning af en Dom, der var falden over nogle Ingeniører, og hvori det ærede Medlem krævede Reform af den militære Retspleje. I 1895 blev der ligeledes af et daværende æret Medlem, Svend Høgsbro, rettet en Forespørgsel til Forsvarsministeren, om han ikke paatænkte en Reform af den militære Retspleje. Der har senere, i 1906, ligeledes været rettet saadanne Forespørgsler, og hver Gang har det vakt ikke ringe Opmærksomhed her i Tinget. De fleste Gange har det medført en flere Dages Debat. Hver Gang der har været rettet en saadan Forespørgsel, har den direkte Anledning i Regelen været, at der var faldet Domme ved Krigsretterne, som den almindelige Befolkning ikke ret forstod enten paa Grund af, at de efter almindelig Opfattelse vare alt for barbariske i Forhold til den Forseelse, der var begaaet, eller de vare af andre Grunde uforstaaelige for almindelige Mennesker. Folk ere blevne opskræmmede ved saadanne Domme og have med stor Styrke krævet, at der skete Reform i den militære Retspleje. Og det har været som Udtryk for denne Bevægelse ude i Befolkningen, at de fleste af de Forespørgsler til Krigsministeren, som have været fremsatte her i Tinget, ere blevne fremsatte.

Paa Grundlag af en af de fremsatte Forespørgsler blev der nedsat en Kommission, som skulde forberede en Revision af den militære Straffelov. Denne Kommission afgav i sin Tid 3 forskellige Forslag, men standsede saa sit Arbejde uden at sammenarbejde disse Forslag til en Enhed paa Grund af, at der ikke blev bevilget de nødvendige Penge til Fortsættelse af Arbejdet. Der er tidligere her i Tinget udtalt Forundring over, at det daværende Ministerium lod et saadant Kommissionsarbejde gaa i Staa af Mangel paa Penge i Stedet for at søge den nødvendige Bevilgning til dets Fortsættelse, navnlig da Ministeriet, eller i alt Fald Medlemmer af det, selv tidligere meget stærkt havde krævet en Reform af den militære Retspleje. Vi fik saa i 1908 den nugældende Lov om Ændringer i den militære Retspleje. Det var et Arbejde, der fremgik efter ret lange og bevægede Forhandlinger her i Tinget, hvor man fra vor Side og fra radikal Side havde krævet videregaaende Reform, end der indeholdtes i dette Reformforslag, der var fremsat af det ærede Medlem for Ring-

købing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som da var Forsvarsminister. Det væsentligste, Loven gennemførte, var tre Ting, som tidligere havde været krævet meget stærkt, nemlig, at den militære Jurisdiktion skulde indskrænkes, at der skulde indføres et Forsvar ved Krigsretterne, og at der skulde være en Overinstans, en Appellinstans, der kunde tage Krigsretternes Domme under ny Behandling. Det blev, som det udtaltes her i Tinget den Gang, kun en halv Reform, det var ikke det, man havde haft Ret til at vente efter. Krav om videregaaende Ændringer, der tidligere vare fremsatte, navnlig fra det ærede Medlem, der nu er Forsvarsminister. Der blev fra forskellig Side her i Tinget rejst meget skarp Kritik mod adskillige af Lovforslagets Bestemmelser og krævet Ændringer paa forskellige Punkter. Blandt andet krævede man, at den militære Jurisdiktion skulde indskrænkes saaledes, at den kun omfattede rent militære Forseelser, medens Lovforslaget bibeholdt noget af det, man tidligere havde ønsket ud, nemlig at ogsaa saadanne Ting som private Straffesager skulde paadømmes ved Krigsretten. Det blev skarpt kritiseret, og man maa ogsaa indrømme, at det er en besynderlig Ting, at f. Eks. en Officer eller Underofficer, der har et Blad, og som i Artikler deri krænker andre, kun kan søges derfor ved Krigsretten. Det var en af de Ting, man vilde have ud af det Lovforslag, der forelaa. Men det lykkedes ikke, man holdt fra den anden Side fast ved, at alle Straffesager skulde vedblive at høre til Krigsrettens Omraade.

Jeg har navnlig fremdraget dette Punkt med de private Straffesager, fordi den direkte Anledning til denne Forespørgsels Fremkomst er, for øvrigt ligesom i de tidligere Tilfælde, at der er faldet Domme, som den almindelige Befolkning staa uforstaaende overfor, Domme, som synes at være i Modstrid med, hvad man ellers ser af Domme enten fra den civile Ret eller fra Krigsretten. Ærede Medlemmer ville forstaa, at jeg navnlig sigter til den Dom, der er faldet, dels ved Krigsretten og dels ved Overkrigsretten, i en Sag mellem to Underofficerer, nemlig Oversergent Sørensen og Stabssergent Schmidt. Ærede Medlemmer ville sikkert fra Bladene huske, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Oversergent Sørensen havde under Valgbevægelsen paa forskellige Møder anbefalet radikale og socialdemokratiske Folketingskandidater. Deraf tog en af Underofficererne i Helsingør, Stabssergent